

ВИЕНСКА КОНВЕНЦИЯ за гражданска отговорност за ядрена вреда

Ратифицирана от Народното събрание със закон, приет на 27 юли 1994 г. - ДВ, бр. 64 от 9.08.1994 г. В сила за Република България от момента на ратификация. Издадена от Комитета за използване на атомната енергия за мирни цели при Министерския съвет, обн., ДВ, бр. 76 от 20.09.1994 г.

Договарящите се страни,

като признаха, че е желателно създаването на минимални норми за осигуряване на финансова защита срещу вреда, която е резултат от някои използвания на атомната енергия за мирни цели,

убедени, че конвенция за гражданска отговорност за ядрена вреда ще допринесе също за развитието на приятелските отношения между нациите независимо от техните различни конституционни и социални системи,

решиха да сключат конвенция за тази цел и във връзка с това се споразумяха за следното:

Член I

1. За целите на тази конвенция:

(а) "Лице" означава всяко физическо лице, сдружение, всеки частен или обществен орган, независимо дали е юридическо лице или не, всяка международна организация, която е юридическо лице съгласно законодателството на страната, в която се намира инсталацията, и всяка държава или всяко нейно държавно подразделение.

(б) "Гражданин на договарящата се страна" включва договарящата се страна или всяко нейно държавно подразделение, сдружение или всеки частен или обществен орган, учреден на територията на държавата, в която се намира ядрената инсталация, независимо дали е юридическо лице или не.

(с) "Експлоатиращ" по отношение на ядрена инсталация означава лице, назначено или признато от държавата, в която се намира инсталацията, като експлоатиращ тази инсталация.

(д) "Държава, в която се намира инсталацията" по отношение на ядрената инсталация означава договарящата се страна, на територията на която е разположена инсталацията, или ако тя не е разположена на територията на никоя държава - договарящата се страна, която експлоатира или разрешава експлоатация на тази ядрена инсталация.

(е) "Закон на компетентния съд" означава закон на съда, имащ правна компетенция съгласно тази конвенция, включително съответните правила, отнасящи се за колизия на законите.

(ф) "Ядрено гориво" означава всеки материал, който е способен да произвежда енергия чрез самоподдържаща се ядрена верижна реакция на делене.

(г) "Радиоактивни продукти или отпадъци" означава всеки радиоактивен материал, получен при производството или използването на ядрено гориво, или всеки материал, станал радиоактивен под действието на облъчване, свързано с производството или използването на ядрено гориво, с изключение на радиоизотопите, които са достигнали краен етап на производство, така че са станали годни за използване за всякакви научни, медицински, земеделски, търговски или промишлени цели.

(h) "Ядрен материал" означава:

(I) ядрено гориво, освен естествен или обеднен уран, способен да произвежда енергия чрез самоподдържаща се ядрена верижна реакция на делене извън ядрен реактор самостоятелно или в комбинация с друг материал; и

(II) радиоактивни продукти или отпадъци.

(i) "Ядрен реактор" означава всяка инсталация, съдържаща ядрено гориво, разположено по такъв начин, че в него може да протече самоподдържаща се ядрена верижна реакция на делене без допълнителен източник на неутрони.

(j) "Ядрена инсталация" означава:

(I) всеки ядрен реактор с изключение на реактор, с който е оборудвано морско или въздушно транспортно средство, за да се използва като източник на енергия за придвижване на това транспортно средство или за всяка друга цел;

(II) всеки завод, използващ ядрено гориво за производство на ядрен материал, или всеки завод за обработка на ядрен материал, включително заводи за преработка на облъчено ядрено гориво; и

(III) всяка инсталация, където се съхранява (складира) ядрен материал с изключение на складирането, свързано с превоза на такъв материал; при условие, че държавата, в която се намира инсталацията, може да определи, че няколко ядрени инсталации на един и същ експлоатиращ, които са разположени на една и съща площадка, се смятат за една ядрена инсталация.

(k) "Ядрена вреда" означава:

(I) смърт, всяка телесна повреда или всяка загуба или повреда на имущество, която е предизвикана или е резултат на радиоактивните свойства или на комбинация от радиоактивните свойства с токсични, експлозивни или други опасни свойства на ядрено гориво или радиоактивни продукти или отпадъци в ядрената инсталация, или на ядрен материал, идващ от инсталацията, произведен в нея или постъпващ в нея;

(II) всяка друга загуба или вреда, възникнала по този начин или явяваща се резултат от това, когато и доколкото е предвидена в закона на компетентния съд;

(III) ако това е предвидено в законите на държавата, в която се намира инсталацията, смърт, всяка телесна повреда или всяка загуба или повреда на имущество, която е предизвикана или е резултат на друго йонизиращо лъчение от какъвто и да е друг източник на радиация, намиращ се в ядрената инсталация.

(l) "Ядрена авария" означава всеки факт или поредица от факти от един и същи произход, които причиняват ядрена вреда.

2. Когато малкият размер на свързания с това риск дава основание, държавата, в която се намира инсталацията, може да изключи всякакви малки количества ядрен материал от прилагането на тази конвенция, при условие че:

(a) максималните граници за изключване на такива количества са определени от Съвета на управляващите на Международната агенция за атомна енергия; и

(b) всяко изключване от държавата, в която се намира инсталацията, е в рамките на тези граници.

Тези максимални граници периодично се преразглеждат от Съвета на управляващите.

Член II

1. Експлоатиращият ядрената инсталация е отговорен за ядрена вреда, за която се докаже, че е била причинена от ядрена авария:

(a) в неговата ядрена инсталация; или

(b) свързана с ядрен материал, идващ от или произведен в неговата ядрена инсталация, и станала:

(I) преди отговорността за ядрени аварии, свързани с ядрения материал, да е поета от експлоатиращия друга ядрена инсталация в съответствие с изричните условия на писмен договор;

(II) при липса на такива изрични условия, преди експлоатиращия друга ядрена инсталация да е взел в разпореждане ядрения материал;

(III) когато този ядрен материал е предназначен за използване в ядрен реактор, с който е оборудвано транспортно средство като източник на енергия за придвижване, или за всяка друга цел, преди лицето, надлежно упълномощено да експлоатира такъв реактор, да е взело в разпореждане ядрения материал; но

(IV) когато ядреният материал е изпратен на лице, намиращо се на територията на държава, която не е участник в тази конвенция, преди той да е бил разтоварен от превозното средство, в което той е пристигнал на територията на тази държава, която не е участник в тази конвенция;

(с) свързана с ядрен материал, изпратен в неговата ядрена инсталация, и станала:

(I) след като е поел от експлоатиращия друга ядрена инсталация отговорността за ядрени аварии, свързани с ядрения материал, съгласно изричните условия на писмен договор;

(II) при липса на такива изрични условия, след като той е взел в разпореждане ядрения материал; или

(III) след като е взел в свое разпореждане ядрения материал от лице, експлоатиращо ядрен реактор, с който е оборудвано транспортно средство като източник на енергия за придвижване, или за всяка друга цел; но

(IV) когато ядреният материал е бил изпратен с писмено съгласие на експлоатиращия от лице, намиращо се на територията на държава, която не е участник в тази конвенция, само след като той е бил натоварен на превозното средство, с което трябва да бъде превозен извън територията на тази държава;

при условие, че ако ядрената вреда е причинена от ядрена авария, станала на ядрена инсталация и свързана с ядрен материал, складиран там във връзка с превозването на такъв материал, разпоредбите на буква "а" няма да се прилагат, когато друг експлоатиращ или друго лице е единствено отговорно съгласно разпоредбите на буква "b" или буква "с".

2. Държавата, в която се намира инсталацията, може да предвиди в законодателството, че при условия, които могат да бъдат определени в него, превозвач на ядрен материал или лице, боравещо с радиоактивни отпадъци, може по свое искане и със съгласието на заинтересувания експлоатиращ да бъде назначено или признато на мястото на последния за експлоатиращ по отношение съответно на този ядрен материал или на тези радиоактивни отпадъци. В този случай такъв превозвач или такова лице се счита за всички цели на тази конвенция за експлоатиращ ядрена инсталация, разположена на територията на тази държава.

3. (а) Когато ядрена вреда ангажира отговорността на повече от един експлоатиращ, то тези експлоатиращи са солидарно и поотделно отговорни, когато делът на всеки един от тях във вредата не може обосновано да се разграничи.

(б) Когато ядрена авария става по време на превоз на ядрен материал на едно и също транспортно средство или в случай на складиране във връзка с превоз на една и съща ядрена инсталация и причинява ядрена вреда, свързана с отговорността на повече от един експлоатиращ, общата отговорност няма да надвишава най-големия размер, приложим към всеки един от тях съгласно чл. V.

(с) В никой от случаите, посочени в буква "а" и "b", отговорността на всеки един експлоатиращ няма да надвишава размера, приложим по отношение на него съгласно чл. V.

4. При спазване на разпоредбите на т. 3, когато няколко ядрени инсталации на един и същ експлоатиращ са въввлечени в една и съща ядрена авария, такъв експлоатиращ е отговорен по отношение на всяка от тези инсталации до размера, приложим по отношение на него съгласно чл. V.

5. С изключение на случаите, когато тази конвенция предвижда друго, никое лице освен експлоатиращият не е отговорно за ядрена вреда. Това обаче не засяга прилагането на всяка международна конвенция в областта на транспорта, която е в сила или открита за

подписване, ратифициране или присъединяване на датата, на която тази конвенция е открита за подписване.

6. Никое лице не е отговорно за загуба или вреда, която не е ядрена вреда в съответствие с буква "к" от т. 1 на чл. I, но която би могла да бъде включена като такава вреда в съответствие с буква "к" (II) от тази точка.

7. Пряк иск може да бъде предявен срещу лицето, което предоставя финансова гаранция съгласно чл. VII, когато законът на компетентния съд предвижда това.

Член III

Експлоатиращият, носещ отговорност съгласно тази конвенция, предоставя на превозвача сертификат от застрахователя или от негово име или от друг финансов гарант, предоставящ финансова гаранция, изискваща се съгласно чл. VII. В сертификата се посочват името и адресът на този експлоатиращ, както и размерът, видът и срокът на гаранцията и тези данни не могат да се оспорват от лицето, от което или от чието име е издаден сертификатът. В сертификата също така се посочва ядреният материал, за който се прилага гаранцията, и в него се включва декларация на компетентния държавен орган на държавата, в която се намира инсталацията, че посоченото лице е експлоатиращ по смисъла на тази конвенция.

Член IV

1. Отговорността на експлоатиращия за ядрена вреда съгласно тази конвенция е абсолютна.

2. Ако експлоатиращият докаже, че ядрената вреда се дължи изцяло или отчасти или на груба небрежност на лицето, на което е причинена вреда, или е резултат на действие или бездействие на това лице с намерение да причини вреда, то компетентният съд може, ако неговият закон предвижда така, да освободи изцяло или отчасти експлоатиращия от задължението да заплати обезщетение за вредата, причинена на това лице.

3. (а) Никаква отговорност не се носи от експлоатиращия съгласно тази конвенция за ядрена вреда, причинена от ядрена авария, която е пряк резултат на въоръжен конфликт, военни действия, гражданска война или въстание.

(б) С изключение на случаите, когато законодателството на държавата, в която се намира инсталацията, предвижда друго, експлоатиращият не е отговорен за ядрена вреда, причинена от ядрена авария, която е пряк резултат от тежко природно бедствие от изключителен характер.

4. Когато и ядрена вреда, и неядрена вреда са причинени от ядрена авария или съвместно от ядрена авария и един или повече други факти, такава неядрена вреда в случаите, когато тя не може обосновано да се отдели от ядрената вреда, се смята за целите на тази конвенция за ядрена вреда, причинена от тази ядрена авария. Когато обаче вредата е причинена съвместно от ядрена авария, попадаща под действието на тази конвенция, и от излъчване на йонизиращи лъчения, непопадащо под нейното действие, нищо в тази конвенция не ограничава и не засяга по друг начин отговорността на всяко лице, което може да е отговорно за излъчването на йонизиращи лъчения както по отношение на всяко лице, на което е причинена ядрената вреда, така и по отношение на регресен иск или иск за обезщетение.

5. Експлоатиращият не е отговорен съгласно тази конвенция за ядрена вреда, причинена:

(а) на самата ядрена инсталация или на всяко имущество, което е разположено на площадката на тази инсталация и което се използва или трябва да се използва във връзка с тази инсталация; или

(b) на транспортното средство, на което се е намирал ядреният материал по време на ядрената авария.

6. Всяка държава, в която се намира инсталацията, може да предвиди в своето законодателство, че буква "b" от точка 5 не се прилага при условие, че отговорността на експлоатацията за ядрена вреда освен ядрената вреда, причинена на транспортното средство, в никакъв случай няма да бъде по-малка от 5 милиона щатски долара за всяка ядрена авария.

7. Нищо в тази конвенция не засяга:

(a) отговорността на което и да е физическо лице за ядрена вреда, за която експлоатацията по смисъла на точка 3 или 5 не е отговорен съгласно тази конвенция и която това физическо лице е причинило чрез действие или бездействие с намерение да причини вреда; или

(b) отговорността извън тази конвенция на експлоатацията за ядрена вреда, за която по скалата на буква "b" на точка 5 той не е отговорен съгласно тази конвенция.

Член V

1. Отговорността на експлоатацията може да бъде ограничена от държавата, в която се намира инсталацията, до сума не по-малка от 5 милиона щатски долара за всяка една ядрена авария.

2. Всяко ограничение на отговорността, което може да бъде определено в съответствие с този член, не включва лихвите и съдебните разноски, определени от съда по исковете за обезщетение за ядрена вреда.

3. Щатският долар, посочен в тази конвенция, е разчетна единица, еквивалентна на стойността на щатския долар по неговия златен паритет на 29 април 1963 г., т.е. 35 щатски долара за една тройунция чисто злато.

4. Сумата, спомената в точка 6 на член IV и в точка 1 на този член, може да бъде превърната в национална валута в закръглени цифри.

Член VI

1. Правото на обезщетение съгласно тази конвенция се погасява, ако искът не бъде предявен в срок десет години от датата на ядрената авария. Ако обаче съгласно законодателството на държавата, в която се намира инсталацията, отговорността на експлоатацията се покрива от застраховка или от всяка друга финансова гаранция или от държавни фондове за период, надвишаващ десет години, законът на компетентния съд може да предвиди, че правото на обезщетение от експлоатацията ще се погаси след срок, който може да е по-дълъг от десет години, но не може да бъде по-дълъг от периода, за който неговата отговорност е покрита по този начин съгласно законодателството на държавата, в която се намира инсталацията. Такова продължаване на срока на погасяване на правото на иск в никакъв случай не засяга правото на обезщетение съгласно тази конвенция на всяко лице, което е предявило иск към експлоатацията за смърт или телесна повреда преди изтичането на гореспоменатия срок от десет години.

2. Когато ядрената вреда е причинена от ядрена авария, свързана с ядрен материал, който по време на тази авария е бил откраднат, загубен, изхвърлен през борда или изоставен, срокът, определен в съответствие с точка 1, се изчислява от датата на тази ядрена авария, но срокът не може в никакъв случай да надвишава двадесет години от датата на кражбата, загубата, изхвърлянето през борда или изоставянето.

3. Законът на компетентния съд може да установи срок за погасяване на правото за иск или искова давност не по-малък от три години считано от датата, на която лицето, понесло ядрена вреда, е узнало или е следвало да узнае за тази вреда и за експлоатацията,

отговорен за вредата, при условие че сроковете, определени в съответствие с точки 1 и 2, няма да бъдат превишени.

4. Освен ако законът на компетентния съд не предвижда друго, всяко лице, което твърди, че е понесло ядрена вреда и което е предявило иск за обезщетение в срока, приложим в съответствие с този член, може да промени иска си с цел да вземе предвид всяко утежняване на вредата даже след изтичането на този срок, при условие че още няма окончателно съдебно решение.

5. Когато юрисдикцията трябва да бъде определена в съответствие с буква "b" от точка 3 на чл. XI и в течение на срока, приложим съгласно този член, е отправено искане към която и да е от договарящите се страни, упълномощена да определи това, но времето, оставащо след датата на това определяне, е по-малко от шест месеца, то срокът за предявяване на иск се определя на шест месеца считано от тази дата.

Член VII

1. Експлоатиращият е длъжен да поддържа застраховка или друга финансова гаранция, покриваща неговата отговорност за ядрена вреда, в такъв размер, вид и при такива условия, каквито са определени от държавата, в която се намира инсталацията. Държавата, в която се намира инсталацията, осигурява изплащането на уважени искове за обезщетение за ядрена вреда срещу експлоатиращия, като осигурява необходимите средства в такъв размер, в какъвто размерът на застраховката или друга финансова гаранция е недостатъчен за обезщетяване на такива искове, но не повече от максималния размер на отговорността, ако такъв е определен съгласно чл. V.

2. Нищо в точка 1 не задължава договарящата се страна, нито което и да е от нейните държавни подразделения, като щати или републики, да поддържат застраховка или друга финансова гаранция за покриване на тяхната отговорност като експлоатиращи.

3. Сумите, предоставени от застраховка или друга финансова гаранция или от държавата, в която се намира инсталацията в съответствие с точка 1, са предназначени изключително за обезщетение, дължимо съгласно тази конвенция.

4. Нито застрахователят, нито всяко друго лице, предоставило финансова гаранция, не може да спре или прекрати застраховка или друга финансова гаранция, предоставена в съответствие с точка 1, без писмено да уведоми за това компетентния държавен орган най-малко два месеца предварително, а когато такава застраховка или друга финансова гаранция се отнася за превоз на ядрен материал - през периода на този превоз.

Член VIII

При спазване на разпоредбите на тази конвенция естеството, формата и размерът на обезщетението, както и справедливото разпределение на обезщетението се определят от закона на компетентния съд.

Член IX

1. Когато разпоредбите на държавните или обществени системи за здравна застраховка, социална застраховка, социално осигуряване, обезщетение за трудова злополука или обезщетение за професионално заболяване включват обезщетение за ядрена вреда, то правата на лицата, ползващи такива системи, които трябва да получат обезщетение по тази конвенция, както и правата на регресен иск по силата на тези системи срещу отговорния експлоатиращ се определят при спазване на разпоредбите на тази конвенция от закона на договарящата се страна, в която са установени такива системи, или от правилата на междуправителствената организация, която е установила такава система.

2. (а) Ако лице, което е гражданин на договаряща се страна, с изключение на експлоатиращия, е изплатило обезщетение за ядрена вреда съгласно международна

конвенция или законодателството на държава, която не е участник в тази конвенция, такова лице придобива чрез суброгация до размер на изплатената от него сума правата по тази конвенция, които принадлежат на лицето, получило такова обезщетение.

Никое лице не придобива по този начин каквито и да било права в такава степен, в каквата експлоатиращият има право на регресен иск срещу такова лице съгласно тази конвенция.

(b) Нищо в тази конвенция не пречи на експлоатиращ, който е изплатил обезщетение за ядрена вреда от средства с изключение на тези, предоставени в съответствие с точка 1 на чл. VII, да получи обратно от лицето, предоставящо финансова гаранция, в съответствие с тази точка или от държавата, в която се намира инсталацията, сумата до размера, изплатен от него, която така обезщетеното лице би получило съгласно тази конвенция.

Член X

Експлоатиращият има право на регресен иск само:

- (a) ако такова право е изрично предвидено в писмен договор; или
- (b) ако ядрената авария е резултат на действие или бездействие с намерение да се причини вреда - срещу физическото лице, което е действало или бездействало с такова намерение.

Член XI

1. С изключение на случаите, когато в този член е предвидено друго, юрисдикция по отношение на исковете съгласно чл. II имат само съдилищата на договарящата се страна, на чиято територия е станала ядрената авария.

2. Когато ядрената авария е станала извън територията на която и да било договаряща се страна или когато мястото на ядрената авария не може да се установи със сигурност, юрисдикция по отношение на такива искове имат съдилищата на държавата, в която се намира инсталацията на експлоатиращия, носещ отговорност.

3. Когато съгласно точки 1 и 2 юрисдикция могат да имат съдилищата на повече от една договаряща се страна, юрисдикция имат:

(a) ако ядрената авария е станала отчасти извън територията на която и да било договаряща се страна и отчасти на територията само на една договаряща се страна - съдилищата на последната; и

(b) във всеки друг случай - съдилищата на договарящата се страна, която е определена със споразумение между договарящите се страни, чиито съдилища биха били компетентни съгласно точка 1 или 2.

Член XII

1. Окончателно решение, постановено от съд, имащ юрисдикция съгласно чл. XI, се признава на територията на всяка друга договаряща се страна, освен:

(a) когато решението е било получено чрез измама;

(b) когато на страната, срещу която е било постановено решението, не е била дадена задоволителна възможност да представи своя случай; или

(c) когато решението противоречи на обществения правопорядък на договарящата се страна, на територията на която се търси признаването, или не съответства на основните норми на правосъдието.

2. Признато окончателно решение след представянето му за изпълнение в съответствие с формалностите, изисквани от законодателството на договарящата се страна, в която се търси изпълнението, подлежи на изпълнение, както ако то е било решение на съда на тази договаряща се страна.

3. Съществуването на иска, по който е било постановено решение, не подлежи на последващо съдебно разглеждане.

Член XIII

Тази конвенция и националното законодателство, приложимо в съответствие с нея, се прилагат без дискриминация въз основа на гражданство, постоянно или временно местожителство.

Член XIV

С изключение на мерките за изпълнение не може да има позоваване на юрисдикционни имунитети съгласно нормите на националното законодателство или международното право, когато бъде предявен иск съгласно тази конвенция пред съдилищата, които са компетентни в съответствие с чл. XI.

Член XV

Договарящите се страни вземат необходимите мерки за осигуряване на свободно превеждане на обезщетението за ядрена вреда, на лихвите и съдебните разноски, определени в тази връзка от съда, на застрахователните и презастрахователните премии, както и на средствата, предоставяни от застраховка, презастраховка или друга финансова гаранция, или на средствата, предоставяни от държавата, в която се намира инсталацията, съгласно тази конвенция в националната валута на договарящата се страна, на чиято територия е нанесена вредата, и на договарящата се страна, на чиято територия ищецът има обичайното си местожителство, а що се отнася до премията и плащанията по застраховки или презастраховки - във валутите, определени в застрахователния или презастрахователния договор.

Член XVI

Никое лице няма право на обезщетение съгласно тази конвенция до размера, в който то е било вече обезщетено за същата ядрена вреда в съответствие с друга международна конвенция за гражданска отговорност в областта на атомната енергия.

Член XVII

Тази конвенция не засяга, що се отнася до страните в тях, прилагането на които и да било международни споразумения или международни конвенции за гражданска отговорност в областта на атомната енергия, които са в сила или открити за подписване, ратифициране или присъединяване на датата, на която тази конвенция е открита за подписване.

Член XVIII

Тази конвенция не може да се тълкува като засягаща правата на договаряща се страна, ако такива съществуват съгласно общите норми на международното публично право по отношение на ядрена вреда.

Член XIX

1. Всяка договаряща се страна, която сключва споразумение съгласно буква "б" на точка 3 от чл. XI, предоставя незабавно копие от това споразумение на Генералния директор на Международната агенция за атомна енергия за информация и разпространяване между другите договарящи се страни.

2. Договарящите се страни предоставят на генералния директор за информация и разпространяване между другите договарящи се страни копия на своите закони и правилници, касаещи въпроси, предмет на тази конвенция.

Член XX

Независимо от прекратяване прилагането на тази конвенция по отношение на която и да било договаряща се страна чрез прекратяване съгласно чл. XXV или чрез денонсиране съгласно чл. XXVI разпоредбите на тази конвенция продължават да се прилагат за всяка ядрена вреда, която е причинена от ядрена авария, станала преди това прекратяване.

Член XXI

Тази конвенция е открита за подписване от държавите, представени на Международната конференция за гражданска отговорност за ядрена вреда, състояла се във Виена от 29 април до 19 май 1963 г.

Член XXII

Тази конвенция подлежи на ратификация и ратификационните документи се депозират при Генералния директор на Международната агенция за атомна енергия.

Член XXIII

Тази конвенция влиза в сила три месеца след депозирането на петия ратификационен документ, а за всяка държава, която я ратифицира след това - три месеца след депозирането на ратификационния документ от тази държава.

Член XXIV

1. Всички държави - членки на Организацията на обединените нации или членки на някоя от специализираните организации или на Международната агенция за атомна енергия, които не са представени на Международната конференция за гражданска отговорност за ядрена вреда, състояла се във Виена от 29 април до 19 май 1963 г., могат да се присъединят към тази конвенция.

2. Документите за присъединяване се депозират при Генералния директор на Международната агенция за атомна енергия.

3. Тази конвенция влиза в сила спрямо присъединила се държава три месеца след датата на депозиране на документа за присъединяване на тази държава, но не преди датата на влизане в сила на тази конвенция съгласно чл. XXIII.

Член XXV

1. Тази конвенция остава в сила в течение на десет години от датата на нейното влизане в сила. Всяка договаряща се страна може да прекрати прилагането на тази конвенция по отношение на себе си след изтичането на този десетгодишен период, като уведоми за това Генералния директор на Международната агенция за атомна енергия най-малко дванадесет месеца преди изтичането на този период.

2. Тази конвенция след този десетгодишен период остава в сила за допълнителен период от пет години за тези договарящи се страни, които не са прекратили нейното прилагане съгласно точка 1, и след това - за последователни периоди от пет години всеки за тези договарящи се страни, които не са прекратили нейното прилагане след изтичането на един от тези периоди, като уведомят за това Генералния директор на Международната агенция за атомна енергия най-малко дванадесет месеца преди изтичането на един от тези периоди.

Член XXVI

1. Генералният директор на Международната агенция за атомна енергия свиква конференция за ревизия на тази конвенция по всяко време след изтичането на период от пет

години от датата на влизане в сила на тази конвенция, ако една трета от договарящите се страни поискат това.

2. Всяка договаряща се страна може да денонсира тази конвенция, като уведоми за това Генералния директор на Международната агенция за атомна енергия в течение на дванадесет месеца след първата конференция за ревизия на конвенцията, свикана съгласно точка 1.

3. Денонсирането влиза в сила една година след датата на получаване на уведомяването от Генералния директор на Международната агенция за атомна енергия.

Член XXVII

Генералният директор на Международната агенция за атомна енергия уведомява държавите, поканени на Международната конференция за гражданска отговорност за ядрена вреда, състояла се във Виена от 29 април до 19 май 1963 г., и държавите, присъединили се към тази конвенция, за:

(а) подписаните ратификационни документи и документи за присъединяване, получени съгласно чл. XXI, XXII и XXIV;

(б) датата, на която тази конвенция влиза в сила в съответствие с чл. XXIII;

(с) уведомявания за прекратяване или денонсиране, получени в съответствие с чл. XXV и XXVI;

(д) искания за свикване на конференция за ревизия съгласно чл. XXVI.

Член XXVIII

Тази конвенция се регистрира от Генералния директор на Международната агенция за атомна енергия в съответствие с чл. 102 на Устава на Организацията на обединените нации.

Член XXIX

Оригиналът на тази конвенция, чиито английски, френски, руски и испански текстове са еднакво автентични, се депозира при Генералния директор на Международната агенция за атомна енергия, който разпраща негови заверени копия.

В удостоверение на което долуподписалите пълномощници, съответно упълномощени за това, подписаха тази конвенция.

Съставена във Виена на двадесет и първи май хиляда деветстотин шестдесет и трета година.

СЪВМЕСТЕН ПРОТОКОЛ

за прилагане на Виенската конвенция и Парижката конвенция

Договарящите се страни,

имайки предвид Виенската конвенция за гражданска отговорност за ядрена вреда от 1 май 1963 г.,

имайки предвид Парижката конвенция за гражданска отговорност в областта на атомната енергия от 29 юли 1960 г., с измененията, съдържащи се в Допълнителния протокол от 28 януари 1964 г. и в Протокола от 16 ноември 1982 г.,

считайки, че Виенската конвенция и Парижката конвенция са сходни по същество и че нито една държава понастоящем не е страна в двете конвенции,

желаейки да създадат връзка между Виенската и Парижката конвенция чрез взаимно разпространяване на преимуществата на специалния режим за гражданска отговорност за ядрена вреда, предвиден във всяка от конвенциите, и да отстранят конфликтите, възникващи от едновременното прилагане на двете конвенции към една ядрена авария,

се споразумяха за следното:

Член I

В този протокол:

а) "Виенска конвенция" означава Виенската конвенция за гражданска отговорност за ядрена вреда от 21 май 1963 г. и всяко изменение към нея, което е влязло в сила за договаряща се страна в този протокол.

б) "Парижка конвенция" означава Парижката конвенция за гражданска отговорност в областта на атомната енергия от 29 юли 1960 г. и всяко изменение към нея, което е влязло в сила за договаряща се страна в този протокол.

Член II

За целите на този протокол:

а) Експлоатиращият ядрена инсталация, разположена на територията на страна във Виенската конвенция, е отговорен в съответствие с тази конвенция за ядрена вреда, причинена на територията на страна едновременно в Парижката конвенция и в този протокол.

б) Експлоатиращият ядрена инсталация, разположена на територията на страна в Парижката конвенция, е отговорен в съответствие с тази конвенция за ядрена вреда, причинена на територията на страна едновременно във Виенската конвенция и в този протокол.

Член III

1. Към ядрена авария се прилага или Виенската конвенция, или Парижката конвенция, като се изключва действието на другата конвенция.

2. При възникване на ядрена авария в ядрена инсталация се прилага тази конвенция, в която страна е държавата, на чиято територия е разположена ядрената инсталация.

3. При възникване на ядрена авария извън ядрена инсталация, свързана с ядрен материал по време на превоз, се прилага тази конвенция, в която страна е държавата, на територията на която е разположена ядрената инсталация, чийто експлоатиращ е отговорен в съответствие или с член II.1 (б) и (с) на Виенската конвенция, или с член IV (а) и (б) на Парижката конвенция.

Член IV

1. Членове I до XV на Виенската конвенция се прилагат по отношение на договарящите се страни в този протокол, които са страни в Парижката конвенция, така както между страните във Виенската конвенция.

2. Членове I до XIV на Парижката конвенция се прилагат по отношение на договарящите се страни в този протокол, които са страни във Виенската конвенция, така както между страните в Парижката конвенция.

Член V

Този протокол е открит за подписване от 21 септември 1988 г. до датата на влизането му в сила в седалището на Международната агенция за атомна енергия от всички държави, които са подписали, ратифицирали или са се присъединили или към Виенската конвенция, или към Парижката конвенция.

Член VI

1. Този протокол подлежи на ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване. Документи за ратификация, приемане или утвърждаване се приемат само

от държави, които са страни или във Виенската конвенция, или в Парижката конвенция. Всяка такава държава, която не е подписала този протокол, може да се присъедини към него.

2. Документи за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване се депозират при Генералния директор на Международната агенция за атомна енергия, който по този начин се определя за депозитар на този протокол.

Член VII

1. Този протокол влиза в сила три месеца след датата на депозиране на документите за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване най-малко на пет държави, които са страни по Виенската конвенция, и на пет държави, които са страни по Парижката конвенция. За всяка държава, ратифицираща, приемаща, утвърждаваща или присъединяваща се към този протокол, след депозиране на гореспоменатите документи този протокол влиза в сила три месеца след датата на депозиране на документа за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване.

2. Този протокол остава в сила, докато са в сила едновременно Виенската конвенция и Парижката конвенция.

Член VIII

1. Всяка договаряща се страна може да денонсира този протокол чрез писмено уведомяване на депозитаря.

2. Денонсирането влиза в сила една година след датата на получаване на уведомяването от депозитаря.

Член IX

1. Всяка договаряща се страна, която престава да бъде страна или във Виенската конвенция, или в Парижката конвенция, уведомява депозитаря за прекратяването на прилагането на тази конвенция по отношение на нея и за датата на влизане в сила на това прекратяване.

2. Този протокол престава да се прилага към договаряща се страна, която е прекратила прилагането или на Виенската конвенция, или на Парижката конвенция, от датата на влизане в сила на това прекратяване.

Член X

Депозитарят незабавно уведомява договарящите се страни и държавите, поканени на Конференцията за взаимната връзка между Парижката конвенция и Виенската конвенция, а също така и Генералния секретар на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие за:

- a) всяко подписване на този протокол;
- b) всяко депозиране на документа за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, отнасящ се за този протокол;
- c) влизане в сила на този протокол;
- d) всяко денонсиране;
- e) всяка информация, получена в съответствие с чл. IX.

Член XI

Оригиналът на този протокол, английският, арабският, испанският, руският и френският текст на който са еднакво автентични, се предава за съхранение при депозитаря, който изпраща заверени копия на договарящите се страни, на държавите, поканени на Конференцията за взаимната връзка между Парижката конвенция и Виенската конвенция, а

също така на Генералния секретар на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени от своите правителства за тази цел, подписаха този Съвместен протокол.

Съставен във Виена на 21 септември 1988 г.